

DECYZJA KOMISJI**z dnia 12 grudnia 2019 r.****w sprawie powiadomienia Republiki Panamy o możliwości uznania jej za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów**

(2020/C 13/06)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. WPROWADZENIE

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 (zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie połowów NNN”) ustanowiono unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (połowy NNN) oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (2) W rozdziale VI rozporządzenia w sprawie połowów NNN określono procedury dotyczące: uznawania państw trzecich za niewspółpracujące w zakresie zwalczania połowów NNN, działań podejmowanych w odniesieniu do państw uznanych za państwa trzecie niewspółpracujące w zwalczaniu połowów NNN, sporządzania wykazu niewspółpracujących państw trzecich, usunięcia tych państw z tego wykazu, publicznego dostępu do wykazu niewspółpracujących państw trzecich i wszelkich środków nadzwyczajnych.
- (3) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna wskazać państwa trzecie, które uznaje za niewspółpracujące w zakresie zwalczania połowów NNN. Państwo trzecie może zostać uznane za niewspółpracujące państwo trzecie, jeżeli nie wypełnia obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (4) Uznanie państw trzecich za niewspółpracujące zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN powinno opierać się na przeglądzie wszelkich informacji określonych w art. 31 ust. 2 tego rozporządzenia.
- (5) Przed uznaniem państw trzecich za niewspółpracujące zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja ma obowiązek powiadomić państwa trzecie o możliwości uznania ich za niewspółpracujące państwa trzecie zgodnie z art. 32 tego rozporządzenia. Takie powiadomienie ma charakter wstępny.
- (6) Powiadomienie państw trzecich o możliwości uznania za państwa niewspółpracujące musi również następować na podstawie kryteriów określonych w art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

- (7) Ponadto Komisja powinna podjąć wobec powiadamianych państw trzecich wszelkie działania określone w art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. W szczególności Komisja powinna zawrzeć w powiadomieniu informacje dotyczące istotnych faktów i przyczyn takiego uznania, a także zapewnić zainteresowanym państwom trzecim możliwość udzielenia odpowiedzi i dostarczenia dowodów przemawiających przeciwko takiemu uznaniu lub, w stosownych przypadkach, przedstawienia planu działania na rzecz poprawy sytuacji oraz środków już podjętych w celu jej naprawy. Komisja powinna dać zainteresowanym państwom trzecim odpowiedni czas na przedstawienie odpowiedzi na powiadomienie, a także wyznaczyć im rozsądny termin naprawy sytuacji.
- (8) Zgodnie z art. 33 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Rada powinna podjąć decyzję w sprawie wykazu niewspółpracujących państw trzecich. W odniesieniu do tych zidentyfikowanych państw mają zastosowanie między innymi środki określone w art. 38 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (9) Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN świadectwa połowowe zatwierdzone przez państwo trzecie bandery są akceptowane pod warunkiem że Komisja otrzymała od danego państwa bandery powiadomienie potwierdzające wprowadzenie ustaleń dotyczących wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać jego statki rybackie.
- (10) Zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja ma prowadzić, w stosownych przypadkach, współpracę administracyjną z państwami trzecimi w obszarach związanych z wdrożeniem przepisów tego rozporządzenia dotyczących świadectw połowowych.

2. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE REPUBLIKI PANAMY

- (11) W dniu 3 lutego 2010 r. Republika Panamy (zwana dalej „Panamą”) przedłożyła Komisji swoje powiadomienie jako państwo bandery zgodnie z art. 20 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (12) W ramach współpracy administracyjnej przewidzianej w art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN w okresie od dnia 21 czerwca 2010 r. do dnia 15 listopada 2012 r. Komisja współpracowała z władzami Panamy w celu zweryfikowania informacji na temat rozwiązań przyjętych przez Panamę dotyczących wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, które musiały być przestrzegane przez jej statki rybackie, oraz środków podjętych przez Panamę w celu wypełnienia jej zobowiązań w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (13) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeprowadziła analizę obowiązków Panamy jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja uwzględniła elementy wymienione w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (14) Po zbadaniu wszystkich zebranych elementów stanu faktycznego i wszystkich oświadczeń złożonych przez przedmiotowe państwo Komisja stwierdziła zgodnie z art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Panama nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego, w szczególności w odniesieniu do zgodności z przepisami międzynarodowymi, a także w odniesieniu do zapewnienia przestrzegania przez swoje statki przepisów i środków ochrony i zarządzania.
- (15) W związku z tym na mocy decyzji Komisji 2012/C 354/01 z dnia 15 listopada 2012 r. Panama została powiadomiona o możliwości uznania jej za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN ^(?).
- (16) Zwrócono się do Panamy o współpracę z Komisją w oparciu o zaproponowany plan działania w celu naprawienia stwierdzonych niedociągnięć.
- (17) W ramach dwustronnego dialogu, będącego następstwem decyzji Komisji 2012/C 354/01, Panama złożyła ustne i pisemne uwagi, które zostały uwzględnione przez Komisję. Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne.
- (18) Panama wprowadziła środki konieczne do zaprzestania stwierdzonych połowów NNN oraz niezbędne w celu zapobiegania wszelkim tego rodzaju działaniom, korygując wszelkie działania lub zaniechania, które doprowadziły do powiadomienia o możliwości uznania jej za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (19) W związku z tym, w drodze powiadomienia z dnia 15 października 2014 r., Komisja postanowiła zakończyć podjęte wobec Panamy działania zgodnie z przepisami art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, ze względu na wywiązanie się przez nią z obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu oraz jej działania w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania ^(?).

^(?) Dz.U. C 354 z 17.11.2012, s. 24.

^(?) Dz.U. C 364 z 15.10.2014, s. 2.

- (20) Komisja podkreśliła jednak, że zakończenie działań nie wyklucza ewentualnego podjęcia przez Komisję lub Radę dalszych kroków w przyszłości, w przypadku gdyby elementy stanu faktycznego wskazały, że Panama nie wypełnia obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (21) W dniach 29 stycznia–1 lutego 2019 r. Komisja przeprowadziła w Panamie wizytę w ramach współpracy administracyjnej przewidzianej w art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (22) Wizyta ta obejmowała kwestie dotyczące krajowych rozwiązań w zakresie weryfikacji świadectw połowowych, wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać statki rybackie Panamy. Obejmowała ona również ocenę skutecznego wdrożenia środków podjętych przez Panamę w celu usunięcia niedociągnięć, które doprowadziły do powiadomienia, o którym mowa w ust. 15 powyżej.
- (23) W dniach 15–19 lipca 2019 r. Komisja przeprowadziła drugą wizytę w Panamie dotyczącą działań podjętych przez Panamę od czasu poprzedniej wizyty.
- (24) Te dwie wizyty oraz działania następcze pociągnęły za sobą wymianę ustnych i pisemnych uwag, w ramach których Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne w odniesieniu do środków podjętych przez Panamę w celu wypełnienia jej obowiązków w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (25) Panama jest stroną Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r. (UNCLOS) ⁽⁴⁾, porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 roku, odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi (UNFSA) oraz umowy o środkach stosowanych przez państwo portu w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (PSMA). Panama dokonała również transpozycji do swojego ustawodawstwa krajowego kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa oraz międzynarodowego planu działania na rzecz zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania (MPD-NNN) ⁽⁵⁾.
- (26) Panama jest umawiającą się stroną Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego (IATTC), Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) oraz Komisji ds. Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR). Panama jest stroną współpracującą, niebędącą umawiającą się stroną, Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC), Regionalnej Organizacji ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku (SPRFMO) oraz Komisji ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC).
- (27) W celu przeprowadzenia oceny przestrzegania przez Panamę międzynarodowych zobowiązań spoczywających na niej jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, określonych w międzynarodowych porozumieniach, o których mowa w ust. 26 powyżej, i ustanowionych przez odpowiednie regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem, Komisja pozyskała, zgromadziła i przeanalizowała wszystkie potrzebne informacje.

3. MOŻLIWOŚĆ UZNANIA PANAMY ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (28) Informacje zgromadzone przez Komisję w okresie po jej decyzji w sprawie zakończenia działań wobec Panamy w 2014 r. oraz niedociągnięcia stwierdzone podczas wizyt w Panamie w 2019 r. skłoniły Komisję do rozważenia możliwości uznania Panamy za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (29) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeprowadziła analizę obowiązków Panamy jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego i państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja wzięła pod uwagę kryteria ustanowione w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

3.1. Działania podjęte w odniesieniu do powtarzających się przypadków nielegalnej, nieraportowanej i nieuregulowanej działalności połowowej oraz przepływów handlowych produktów pochodzących z połowów NNN (art. 31 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (30) Zgodnie z art. 31 ust. 4 lit. a) Komisja przeanalizowała środki podjęte przez Panamę w odniesieniu do wszelkich powtarzających się połowów NNN prowadzonych lub wspieranych przez statki rybackie pływające pod jej banderą, przez jej podmioty krajowe lub przez statki rybackie działające na jej wodach morskich lub korzystające z jej portów.

⁽⁴⁾ <https://treaties.un.org/>

⁽⁵⁾ Międzynarodowy plan działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa, 2001.

- (31) Na podstawie publicznie dostępnych informacji i informacji przedstawionych przez właściwe organy Panamy Komisja ustaliła, że organ krajowy odpowiedzialny za rejestr statków Panamy, Urząd Morski Panamy (UMP), rejestrował statki, które zadeklarowały, że nie będą prowadzić działalności połowowej, ale później zaangażowały się w takie działania. Powodowało to, że statki pływające pod banderą Panamy prowadziły działalność połowową bez obowiązkowej licencji wydanej przez krajowy organ ds. rybołówstwa, organ ds. zasobów wodnych Panamy (ARAP), i w związku z tym prowadziły działalność połowową niepodlegającą żadnej formie monitorowania, kontroli i nadzoru ze strony właściwego organu. Uniemożliwiło to również stworzenie wykazu skonsolidowanego zawierającego wszystkie statki rybackie i statki wykorzystywane i wyposażone do brania udziału w działalności związanej z połowami, pływające pod banderą Panamy, co z kolei wskazało, że Panama nie sprawuje odpowiedniej kontroli nad swoimi statkami.
- (32) Brak kontroli ze strony właściwego organu spowodował poważne naruszenia obowiązujących przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania. Statki transportowe, które zostały zarejestrowane jako ogólne statki towarowe, były faktycznie wykorzystywane w transporcie produktów rybołówstwa bez zezwolenia ARAP i bez żadnego innego rodzaju kontroli ze strony ARAP lub UMP. Na przykład, na początku 2016 r. dwa statki transportowe pod banderą Panamy prowadziły działalność połowową na obszarze objętym konwencją SPRFMO, ale nie figurowały w rejestrze SPRFMO statków, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności połowowej na obszarze objętym konwencją
- (33) Ponadto statek transportowy o nazwie SUMMER REFER (poprzednia nazwa: Okapi MARTA, nr IMO 7816472) był zarejestrowany w Panamie od czerwca 2018 r. do lutego 2019 r. jako ogólny statek towarowy, chociaż od 2016 r. statek ten znajduje się na liście statków NNN Komisji Generalnej ds. Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM). UMP nie skonsultował się z ARAP przed rejestracją tego statku, mimo że jest to statek przystosowany do przewozu ryb i w związku z tym mógł zaangażować się w działalność związaną z połowami. Należy zauważyć, że wyrejestrowanie tego statku nie miało związku z faktem, że statek został wpisany do wykazu statków prowadzących połowy NNN.
- (34) Ponadto statek rybacki, zarejestrowany od czerwca 2018 r. w Panamie jako ogólny statek towarowy NIKA (nr IMO 8808654), w pierwszej połowie 2019 r. brał udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieregulowanych połowach na obszarze objętym konwencją CCAMLR, bez licencji wydanej przez ARAP.
- (35) Ponadto w czerwcu 2019 r., na swoim 23. posiedzeniu, Komisja ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) przyjęła wykaz statków, co do których przypuszcza się, że prowadziły połowy NNN w obszarze kompetencji IOTC, w tym w odniesieniu do XING HAI FENG (poprzednia nazwa: OCEAN LION, nr IMO 7826233) – statku pływającego pod banderą Panamy.
- (36) W przeciwieństwie do ust. 36 i 42 MPD–NNN (międzynarodowego planu działania na rzecz zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania) procedury obowiązujące przed rejestracją statków nie obejmują kompleksowej weryfikacji historii statków służącej uniknięciu zarejestrowania statków rybackich o podejrzanej przeszłości lub profilu świadczącym o nieprzestrzeganiu przepisów, jak również statków wpisanych do wykazu statków prowadzących połowy NNN przyjętego przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem.
- (37) Podstawowe przepisy ustanawiające program monitorowania, kontroli i nadzoru są zawarte w dekrety wykonawczym nr 161 z 2013 r. Obecny system licencji i zezwoleń połowowych opiera się na dekrety wykonawczym nr 162 z 2013 r. Przyjęcie tych dekretów, wraz z dekretem wykonawczym z 160 r. w sprawie sankcji, miało decydujące znaczenie dla zakończenia działań wobec Panamy w październiku 2014 r., zgodnie z przepisami art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, jak opisano w ust. 19 powyżej. Komisja stwierdziła jednak, że dekry te nie są należycie wdrażane.
- (38) Na przykład w odniesieniu do statków transportowych, które zostały upoważnione przez ARAP do prowadzenia przeładunku produktów rybołówstwa, Komisja stwierdziła, że Panama nie monitorowała przestrzegania przez te statki przepisów krajowych regulujących przeładunek, takich jak obowiązek przedstawienia uprzedniego zgłoszenia przeładunku oraz deklaracji przeładunkowej. I tak statek transportowy mógł prowadzić działalność w 2018 r. poza wybrzeżem Afryki Zachodniej bez uprzedniego przedstawiania uprzedniego zgłoszenia przeładunku. Należy zauważyć, że niewypełnienie tych obowiązków jest uznane, zgodnie z ustawodawstwem krajowym Panamy, za poważne naruszenie. Doprowadziło to również do tego, że w ostatnich sprawozdaniach SPRFMO i WCPFC podkreślono poważne problemy dotyczące przeładunków dokonywanych przez statki pływające pod banderą Panamy ⁽⁶⁾.
- (39) Komisja zgromadziła również informacje, z których wynika, że Panama nie monitoruje właściwie i nie kontroluje działalności połowowej statków pływających pod swoją banderą. Na przykład statek rybacki mógł prowadzić połowy na Oceanie Indyjskim, podczas gdy jego licencja była ważna tylko na Oceanie Spokojnym. Podobnie inny statek, znany jako „El Corralito”, prowadził działalność połowową na obszarze IATTC w okresie, w którym obszar ten był zamknięty dla połowów. Stanowiło to naruszenie rezolucji IATTC C-17-02.

⁽⁶⁾ WCPFC TCC14 z września 2018 r. i SPRFMO CTC5 ze stycznia 2018 r.

- (40) W odniesieniu do wyżej wymienionych informacji Komisja stwierdziła, że Panama nie wypełniła obowiązków państwa bandery w celu uniemożliwienia prowadzenia połowów NNN na pełnym morzu. Stanowi to naruszenie art. 94 ust. 1 i 2 UNCLOS, w których określono, że każde państwo zobowiązane jest skutecznie sprawować jurysdykcję i wykonywać kontrolę nad statkami pływającymi pod jego banderą. Jest to również sprzeczne z ust. 24 MPD–NNN, który przewiduje obowiązek prowadzenia całościowej i skutecznej kontroli działalności połowowej.
- (41) Zgodnie z art. 31 ust. 4 lit. b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja zbadała również środki zastosowane przez Panamę w odniesieniu do dostępu produktów rybnych pochodzących z połowów NNN do jej rynku i do dalszych przepływów handlowych.
- (42) Po przeanalizowaniu dokumentacji i innych informacji dotyczących procedur monitorowania statków i procedur kontroli Komisja jest zdania, że Panama nie może zagwarantować, że ryby i produkty rybołówstwa wprowadzane na jej rynek i do miejscowych zakładów przetwórczych nie pochodzą z połowów NNN. Władze Panamy nie były w stanie wykazać, że zbierają i weryfikują wszystkie niezbędne informacje wymagane do kontroli legalności ryb wprowadzanych na jej rynek, przewożonych gdzie indziej lub przetwarzanych w Panamie.
- (43) Komisja wykryła w szczególności znaczne niespójności w informacjach zgłoszonych przez zakład przetwórczy, w którym Komisja przeprowadziła wizytę kontrolną w lipcu 2019 r. Przykładem jest tu zapis o przyjęciu ryb złowionych przez statek, który w tym dniu znajdował się jeszcze na morzu, a nie na redzie. Ten sam zakład nie był również w stanie dostarczyć żadnych dokumentów statystycznych ICCAT dotyczących włócznika, które powinny były towarzyszyć 24 przywozom włócznika z obszaru ICCAT do zakładu w 2019 r. Żadna z tych nieprawidłowości nie została wykryta przez władze Panamy.
- (44) Ponadto Panama zatwierdza świadectwa połowowe bez prawidłowej weryfikacji informacji zawartych w tych świadectwach. Przed pierwszą wizytą, którą Komisja przeprowadziła w 2019 r., Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa (EFCA) poddała analizie próbę świadectw połowowych zweryfikowanych przez Panamę w 2018 r. EFCA zidentyfikowała liczne błędy, takie jak brakujące pola, nieścisłości w obszarach połowowych, błędy w ilościach, pomyłki w odniesieniu do nazwiska kapitana, co doprowadziło do wniosku, że kontrole przeprowadzane przed zatwierdzeniem świadectw połowowych mają charakter powierzchowny. Komisja wykryła również podejrzaną informację w dzienniku połowowym podczas weryfikowania informacji potwierdzających niektóre świadectwa połowowe.
- (45) Komisja stwierdziła, że informacje dotyczące pochodzenia i identyfikowalności produktów rybołówstwa, które są wprowadzane na terytorium kraju i go opuszczają lub które zostały złowione przez statki pływające pod banderą Panamy, nie były dokładne i wiarygodne. Ponadto Panama nie wprowadziła w życie przepisów mających na celu zapewnienie identyfikowalności ryb lub produktów rybołówstwa na rynku zgodnie z ust. 67–69 i 71–72 MPD–NNN.
- (46) Komisja wskazała również trzy przypadki, w których ARAP ustalił kwotę grzywien nałożonych na trzy statki panamskie, prowadzące połowy na wodach znajdujących się pod jurysdykcją Panamy, z powodu popełnienia poważnych naruszeń krajowych środków ochrony i zarządzania (CMM), nie biorąc pod uwagę zakresu sankcji pieniężnych ustanowionych w przepisach Panamy. W związku z tym nałożone kwoty były w rzeczywistości znacznie niższe niż minimalna kwota określona w ustawodawstwie Panamy, a zatem uznane za niewystarczające do skutecznego zapewnienia przestrzegania przepisów oraz zniechęcenia do naruszania prawa i pozbawienia sprawców korzyści uzyskanych w wyniku nielegalnej działalności, zgodnie z wymogami art. 19 ust. 2 porozumienia UNFSA.
- (47) Ponadto przegląd informacji dostępnych na pokładzie statku pod banderą zagraniczną, który został już poddany inspekcji i został upoważniony do wyładunku połowów w jednym z wyznaczonych portów w Panamie, umożliwił Komisji ustalenie, że statek ten faktycznie prowadził działalność połowową bez zezwolenia na wodach państwa trzeciego, oraz że fakty te nie zostały wykryte przez inspektorów, którzy zezwolili na wyładunek w Panamie.
- (48) Uwzględniając kwestie zawarte w niniejszej części decyzji oraz na podstawie elementów stanu faktycznego ustalonych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez właściwe organy Panamy, zgodnie z art. 31 ust. 3 i ust. 4 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN można stwierdzić, że Panama nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym i państwie zbytu w odniesieniu do statków prowadzących połowy NNN i połowów NNN prowadzonych lub wspieranych przez statki rybackie pływające pod jej banderą lub przez jej obywateli, ani obowiązków polegających na uniemożliwieniu dostępu produktów rybołówstwa pochodzących z połowów NNN do jej rynku.

3.2. Niewypełnienie obowiązku współpracy i egzekwowania prawa (art. 31 ust. 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (49) Na podstawie art. 31 ust. 5 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja sprawdziła, w jakim stopniu Panama z nią współpracowała, odpowiadając na pytania, przekazując informacje zwrotne i prowadząc dochodzenia w sprawach dotyczących połowów NNN i związanej z nimi działalności.
- (50) W ramach przygotowań do pierwszej wizyty Komisji w 2019 r. i po jej zakończeniu władze Panamy były zasadniczo skłonne do współpracy, jeśli chodzi o odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji i dostarczanie informacji zwrotnych. Jednak w okresie między zakończeniem działań wobec Panamy, jak opisano w ust. 19 powyżej, i zanim Komisja skontaktowała się z Panamą w celu zorganizowania pierwszej wizyty w 2019 r., Panama nie odpowiedziała na kilka wniosków o udzielenie informacji przesłanych przez Komisję lub państwa członkowskie UE w latach 2015–2018.
- (51) Zgodnie z art. 31 ust. 5 lit. b) Komisja dokonała analizy istniejących środków egzekwowania prawa w celu zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania.
- (52) Obecny system sankcji opiera się na dekrete wykonawczym nr 160 z 2013 r. Przyjęcie tego aktu prawnego wraz z pozostałymi dwoma dekretemi wykonawczymi (o których mowa powyżej) było kluczowe dla zakończenia działań wobec Panamy w październiku 2014 r. Panama nie dokonała jednak należytego wdrożenia dekretu wykonawczego nr 160.
- (53) Informacje zgromadzone przez Komisję i kontakty z władzami Panamy wykazały, że sankcje nakładane na statki prowadzące działania połowowe NNN lub je wspierające, działania połowowe wymienione w dekrete wykonawczym nr 160 jako poważne, nie są skuteczne i nie mają skutku odstrasżającego.
- (54) Na przykład zgodnie ze wspomnianym dekretem wykonawczym wielkość sankcji pieniężnych wynosi od 10 001 do 1 000 000 balboa (od 10 001 do 1 000 000 USD) – równowartość kwoty 9 123,23–912 231,49 EUR – niemniej jednak 80 % grzywien nałożonych za poważne naruszenia w latach 2014–2018 wynosiło poniżej 12 000 balboa, a tylko dwie grzywiny były wyższe niż 20 000 balboa. W związku z tym sankcje nakładane przez władze Panamy nie są współmierne do wartości połowów i korzyści wynikających z poważnych naruszeń i nie są wystarczająco surowe, aby mogły być skuteczne w zapewnieniu przestrzegania przepisów i zniechęć do dalszych naruszeń.
- (55) Jak wspomniano wyżej, Komisja wskazała również trzy przypadki, w których ARAP ustalił kwotę grzywien nałożonych na trzy statki panamskie prowadzące połowy na wodach znajdujących się pod jurysdykcją Panamy z powodu popełnienia przez nie poważnych naruszeń krajowych środków ochrony i zarządzania (CMM), nie biorąc pod uwagę zakresu sankcji pieniężnych ustanowionych w dekrete wykonawczym nr 160. Nałożone kwoty były w rzeczywistości znacznie niższe niż minimalna kwota przewidziana w tym instrumencie. W tych trzech przypadkach ARAP nałożyła sankcje pieniężne w wysokości 3 792,50 balboa, 3 652,00 balboa i 3 652,00 balboa, podczas gdy zgodnie ze wspomnianym dekretem wykonawczym minimalna kwota, którą można nałożyć, wynosi 10 001,00 balboa.
- (56) Rzeczywisty poziom nałożonych sankcji w sposób oczywisty nie zapewnia odstrasżającego skutku systemu sankcji i nie odzwierciedla art. 19 ust. 2 porozumienia UNFSA, który stanowi, że sankcje mające zastosowanie w przypadku naruszeń powinny być odpowiednio surowe, aby skutecznie zapewniały przestrzeganie prawa i zniechęcały do jego naruszania, niezależnie od tego, gdzie dochodzi do naruszenia, i powinny pozbawiać sprawców korzyści płynących z nielegalnej działalności. Ponadto w ust. 21 MPD-NNN informuje się, że państwa powinny dopilnować, aby sankcje za połowy NNN prowadzone przez statki oraz, w jak największym stopniu, przez obywateli podlegających ich jurysdykcji, były wystarczająco surowe, by pozbawić sprawców korzyści wynikających z takich połowów.
- (57) Ponadto na postępowanie egzekucyjne wpływa istnienie bardzo poważnych opóźnień zarówno w otwarciu procedur przeciwko statkom, co do których istnieje domniemanie uczestniczenia w połowach NNN, jak i w nakładaniu sankcji. W większości przypadków postępowanie trwa kilka lat.
- (58) W świetle zgromadzonych informacji na temat ram prawnych i toczących się postępowań egzekucyjnych mających na celu stwierdzenie naruszeń i nałożenie w związku z tym sankcji Komisja stwierdziła, że Panama nie wdrożyła art. 19 ust. 2 porozumienia UNFSA. Przepis ten stanowi, że wszystkie dochodzenia i postępowania sądowe przeprowadza się niezwłocznie, a sankcje mające zastosowanie w przypadku naruszeń powinny być odpowiednio surowe, aby skutecznie zapewniały przestrzeganie prawa i zniechęcały do jego naruszania, niezależnie od tego, gdzie dochodzi do naruszenia, i powinny pozbawiać sprawców korzyści płynących z nielegalnej działalności.
- (59) Uwzględniając kwestie przedstawione w niniejszej części oraz na podstawie elementów stanu faktycznego ustalonych przez Komisję i oświadczeń złożonych przez władze Panamy, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Panama nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do współpracy oraz działań egzekucyjnych.

3.3. Niewdrożenie przepisów międzynarodowych (art. 31 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (60) Zgodnie z art. 31 ust. 6 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeprowadziła analizę dokumentów ratyfikacyjnych lub dotyczących przystąpienia Panamy do odpowiednich międzynarodowych instrumentów w dziedzinie rybołówstwa oraz statusu Panamy jako umawiającej się strony regionalnych organizacji zarządzania rybołówstwem lub jej zgody na stosowanie przyjętych przez te organizacje środków ochrony i zarządzania.
- (61) Panama ratyfikowała UNCLOS w 1996 r. i przystąpiła do UNFSA w 2008 r. W 2016 r. Panama przystąpiła również do PSMA. Ponadto w 2009 r. Panama dokonała transpozycji kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa i MPD-NNN.
- (62) Obecne ramy prawne w zakresie rybołówstwa zapewniają dekrety wykonawcze z 2013 r., o których mowa powyżej, oraz transpozycja norm określonych w międzynarodowych instrumentach dotyczących rybołówstwa do ustawodawstwa krajowego Panamy. Obecnie obowiązująca ustawa w sprawie rybołówstwa pochodzi z 1959 r. i nie jest jeszcze dostosowana do aktualnych stosownych instrumentów międzynarodowych, w których Panama jest stroną, oraz do innych międzynarodowych norm związanych z rybołówstwem, które Panama zgodziła się stosować. Panama jest nadal w trakcie przeglądu ustawy o rybołówstwie, chociaż zwrócono się do niej o aktualizację jej przepisów w dziedzinie rybołówstwa.
- (63) W odniesieniu do PSMA informacje zgromadzone przez Komisję wskazują, że Panama nie wprowadziła w życie postanowień tej umowy. W lipcu 2018 r. VLADIVOSTOK 2000 (poprzednie nazwy: DAMANZAIHAO, LAFAYETTE, IMO nr 7913622), statek przetwórczy ryb wymieniany w wykazie statków NNN SPRFMO od 2015 r., był w stanie odebrać dostawę paliwa w Panamie. Jest to sprzeczne z PSMA i potwierdza brak właściwego wdrożenia PSMA w celu skutecznego uniemożliwienia statkom prowadzącym połowy NNN korzystania z usług portowych w Panamie.
- (64) Ponadto Komisja stwierdziła, że inspektorzy są obecni tylko w jednym z wyznaczonych portów (port Vacamonte) i że inspekcje w tym porcie nie są przeprowadzane prawidłowo. Przegląd informacji dostępnych na statku pod banderą zagraniczną, który został już poddany inspekcji i został upoważniony do wyładunku połowów, umożliwił Komisji ustalenie, że statek ten faktycznie prowadził działalność połowową bez zezwolenia na wodach państwa trzeciego, oraz że fakty te nie zostały wykryte przez inspektorów, którzy zezwolili na wyładunek w Panamie. Ponadto Komisja stwierdziła zawijanie do portów statków rybackich pływających pod banderą zagraniczną, które nie znajdowały się w dostarczonym przez Panamę wykazie zagranicznych statków rybackich zawijających do portu.
- (65) Zgodnie z ust. 26 Panama jest członkiem IATTC, ICCAT i CCAMLR oraz współpracującym podmiotem niebędącym umawiającą się stroną WCPFC, SPRFMO i NEAFC.
- (66) Zgodnie z art. 31 ust. 6 lit. c) Komisja przeanalizowała, czy Panama uczestniczyła w jakichkolwiek działaniach zmniejszających skuteczność obowiązujących przepisów ustawowych i wykonawczych lub międzynarodowych środków ochrony i zarządzania lub była winna zaniedbań tym zakresie.
- (67) W odniesieniu do wypełniania przez Panamę obowiązków jako umawiającej się strony lub niebędącej umawiającą się stroną współpracującej strony w ramach wspomnianych wyżej regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem Komisja stwierdziła, że Panama nie była w stanie zapewnić przestrzegania przez jej statki przepisów ustanowionych w ramach tych regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem. Jak wspomniano w ust. 39 powyżej, statek znany jako „El Corralito” prowadził działalność połowową na obszarze IATTC w okresie, w którym obszar ten był zamknięty dla połowów. Stanowiło to naruszenie rezolucji IATTC C-17-02. Ponadto, jak stwierdzono w ust. 32 powyżej, w 2016 r. dwa statki transportowe pływające pod banderą Panamy prowadziły przeładunek w obszarze SPRFMO, mimo iż nie znajdowały się w rejestrze SPRFMO statków upoważnionych do połowów na obszarze objętym konwencją. Ponadto, jak stwierdzono w ust. 34 powyżej, statek rybacki zarejestrowany od czerwca 2018 r. w Panamie jako ogólny statek towarowy w pierwszej połowie 2019 r. brał udział w nielegalnych, nieraportowanych i nieregulowanych połowach na obszarze objętym konwencją CCAMLR, bez licencji wydanej przez ARAP.
- (68) Uwzględniając sytuację wyjaśnioną w niniejszej części decyzji oraz na podstawie elementów stanu faktycznego ustalonych przez Komisję i oświadczeń złożonych przez władze Panamy można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Panama nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych przepisów, regulacji oraz środków ochrony i zarządzania.

3.4. Szczególne ograniczenia krajów rozwijających się (art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (69) Według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ (UNHDI) ⁽⁷⁾ w 2018 r. Panamę uznano za państwo o wysokim stopniu rozwoju społecznego (66. miejsce wśród 189 państw).

⁽⁷⁾ <http://hdr.undp.org/en/2018-update/download>

- (70) Biorąc pod uwagę wyżej wymieniony ranking według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ oraz spostrzeżenia poczynione podczas wizyt w roku 2019, nie istnieją dowody wskazujące na to, że niewypełnienie przez Panamę jej obowiązków na mocy prawa międzynarodowego jest wynikiem niskiego poziomu rozwoju. Nie ma namacalnych dowodów umożliwiających powiązanie niedociągnięć w zakresie ram prawnych, monitorowania i kontroli połowów oraz nadzoru nad nimi i w zakresie systemów identyfikowalności ze słabymi możliwościami i infrastrukturą. Komisja odpowiedziała pozytywnie na złożone przez Panamę wnioski o wsparcie w przeglądzie ram prawnych w dziedzinie rybołówstwa.
- (71) Uwzględniając rozważania przedstawione w niniejszej części oraz na podstawie elementów stanu faktycznego ustalonych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Panamę, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że poziom rozwoju tego państwa nie ma negatywnego wpływu na ogólne wyniki tego państwa w zarządzaniu rybołówstwem,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Niniejszym powiadamia się Republikę Panamy o możliwości uznania jej przez Komisję za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 grudnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Virginijus SINKEVIČIUS
Członek Komisji
